Dosarul nr. 2-26166/2023 (2-23177770-12-2-13122023)

H O T Ă R Î R E

În numele Legii

Dispozitivul Hotărârii pronunţat public la data de 15 octombrie 2024;
Hotărârea întocmită integral la data de 30 decembrie 2024.

15 octombrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecător Crigan Dragoş
Grefier Mostovoi Lilia, Bonca Elena

Interpreţi Bujor Neonela, Grosu Victoria, Ghenciu Rodica, Jitar Aliona.

cu participarea reclamantei Beşliu Evghenia, a reprezentantului acesteia – avocat Tatar Andrei în temeiul MA cu nr. 1811527 din 21 noiembrie 2023 şi a reprezentantului pârâtei „Exfactor Grup" S.R.L. – avocat Gaina Sergiu în temeiul MA cu nr. 1465452 din 28 februarie 2024, în lipsa intervenienţilor accesorii Talmaci Igor şi Hmelenco Victorin, care au fost legal citaţi despre data, ora şi locul petrecerii şedinţei de judecată.

a examinat în şedinţă de judecată publică, în sediul instanţei, cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă Beşliu Evghenia către „Exfactor Grup" S.R.L., intervenienţi accesorii Talmaci Igor şi Hmelenco Victorin cu privire la încasarea despăgubirii pentru pierderea întreţinătorului, încasarea prejudiciului moral şi compensarea cheltuielilor de judecată.

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanţilor la proces:

1. La data de 12 decembrie 2023, prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor a fost repartizată în mod aleatoriu cererea de chemare în judecată depusă de Beşliu Evghenia către „Exfactor Grup" S.R.L. cu privire la

încasarea despăgubirii pentru pierderea întreţinătorului, încasarea prejudiciului moral şi compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acţiunii, reclamanta a indicat că, la data de 22.10.23, împreună cu soţul ei Beşliu Anatolie, la invitaţia reprezentanţilor companiei „Exfactor Grup" S.R.L., au vizitat şantierul construcţiei situate pe str. Vasile Lupu 28, mun. Chişinău pentru a vizualiza personal opţiunile existente de procurare a apartamentului. Deşi construcţia era în proces de lucru, invocă că nimeni nu le-a oferit cască de protecţie. În aceste condiţii, inclusiv în condiţii de iluminare insuficientă, reprezentantul companiei de construcţii le arăta pe rând apartamentele expuse spre vânzare. Nici un apartament nu era îngrădit cu uşă sau cu vreo altă despărţitură.

3. Comunică, că soţul reclamantei - Beşliu Anatolie, păşind pragul, crezând, că va trece pragul apartamentului, a căzut de la înălţime mare în puţul liftului, care nu a fost îngrădit nicicum, astfel fiindu-i cauzate vătămările corporale grave incompatibile cu viaţă, de la care dumnealui a decedat în spital.

4. Susţine, că după survenirea incidentului nici un reprezentant al companiei de construcţii nu a chemat ambulanţa, iar reprezentantul care îi ghida pe reclamantă şi soţul acesteia prin şantier, a părăsit locul incidentului imediat după survenirea lui. Indică, că în cazul de faţă, a avut loc încălcarea gravă a regulilor de securitate.

5. Consideră, că între reclamant şi pârât s-a născut raport obligaţional, în baza căruia pârâtul este obligat să repare reclamantei prejudiciul cauzat prin fapta ilicită, care constă în nerespectarea regulilor de securitate şi care, la rândul său, a dus la decesul soţului reclamantei şi, respectiv, la pierderea întreţinătorului.

6. Invocă, că în temeiul art. 2013 Cod civil al RM, persoana responsabilă pentru delict este compania de construcţii „Exfactor Grup" S.R.L., care posedă şantierul construcţiei situate pe strada Vasile Lupu 28, mun. Chişinău şi care efectuează lucrările de construcţii.

7. Menţionează, că nici o sumă bănească nu ar diminua impactul tragediei asupra familiei persoanei decedate. Totodată, legea oferă posibilitatea să i se asigure, din contul companiei, acel mod decent de viaţă pentru care soţul şi tata iubitor şi-a sacrificat viaţa.

8. Mai indică, că soţia persoanei decedate a împlinit vârsta de 55 ani la data de 07.07.2023, astfel fiind în drept să solicite despăgubirea pentru pierderea întreţinătorului.

9. Aduce la cunoştinţa instanţei, că în anul precedent decesului, Beşliu Anatolie a avut următoarele venituri sub formă de salariu pentru lucru de marinar (inginer de navă maritimă): -11 noiembrie 2022 – 10824, 40 USD; -14 martie 2023 – 4599, 77 USD; -11 aprilie 2023 – 13250 USD; -05 mai 2023 – 13700 USD; 13 iunie – 13590 USD; 14 iulie 2023 – 13500 USD; -09 august 2023 – 5164, 75 USD. Venitul total din munca lui Beşliu Anatolie, din ultimul an înainte de pierderea capacităţii sale de muncă, constituia 74628, 92 USD. Venitul mediu lunar din munca lui Beşliu Anatolie, din ultimul an înainte de pierderea capacităţii sale de muncă, constituia 6219, 07 USD.

10. Învederează, că obligaţia pârâtului de a achita reclamantei lunar suma indicat, s-a născut la data de 23.10.2023, data decesului soţului reclamantei, devenind scadentă şi ultima zi de achitare fiind 23.11.2023. Consideră, că achitările ulterioare urmează să aibă loc în aceiaşi ordine, până la data de 23 a fiecărei luni, pentru luna precedentă.

11. Solicită încasarea din contul pârâtului în favoarea reclamantei a sumei de 10.000.000 lei cu titlu de despăgubire morală din următoarele considerente.

12. Susţine, că soţii au avut planuri mari, planificau să procure apartament, să continue viaţa, iar copiii domnului Beşliu, învăţând de marinari, doreau să urmeze cariera tatălui său. Ei voiau să fie alături de tatăl lor, care şi-a pus viaţa întreagă pentru bunăstarea familiei, fiind despărţiţi de ea câte 8-10 luni pe an.

13. Consideră, că nu ar exista nici o proporţionalitate raţională dacă reclamantei i-ar fi fost stabilită în calitate de compensare a prejudiciului moral sumă mai mică, decât cea pretinsă, or reclamanta toată viaţa a dispus de resurse financiare şi venituri similare, având şi familie completă. La moment, a rămas fără soţ şi fără venituri.

14. Declară, că la data de 24.11.2023, prin intermediul poştei electronice, a expediat în adresa pârâtului cerere prealabilă prin care a propus încheierea unui acord privind rezolvarea conflictului pe cale amiabilă, însă firma nu răspunde nici la corespondenţă, nici la apelurile telefonice.

15. Solicită încasarea din contul pârâtului, cu titlu de despăgubire pentru pierderea întreţinătorului, în favoarea reclamantei, a sumei de 6219, 07 USD lunar, pe toată durata vieţii reclamantei; încasarea din contul pârâtului a restanţei la plata despăgubirii pentru pierderea întreţinătorului, în favoarea reclamantei, formate pentru perioada 23.10.2023-data adoptării hotărârii judecătoreşti în prezenta cauză,

în suma tuturor ratelor lunare neachitate: încasarea din contul pârâtului, în favoarea reclamantei, a sumei de 10 000 000 lei – cu titlu de reparare a prejudiciului moral; -compensarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată.

16. În drept, reclamanta face trimitere la prevederilor art. art. 774, 776, 1998, 2013, 2025, 2029, 2031, 2034, 2036, 2037, Cod civil al RM, art. art. 166-247 Cod de procedură civilă al RM.

17. Prin Încheierea protocolară din data de 17 mai 2024, instanţa în temeiul art. 67 Cod de procedură civilă al RM a dispus atragerea în calitate de intervenient accesoriu a lui Talmaci Igor şi Hmelenco Victorin.

18. Reclamanta Beşliu Evghenia în şedinţa de judecată a solicitat admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.

19. Reprezentantul reclamantei Beşliu Evghenia – avocat Tatar Andrei în şedinţa de judecată a susţinut acţiunea pe motivele de fapt şi de drept invocate şi a solicitat admiterea integrală a acesteia.

20. În şedinţa de judecată reprezentantul pârâtului „Exfactor" SRL – avocat Găină Sergiu, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, din următoarele motive.

21. Invocă, că reclamanta solicită angajarea răspunderii delictuale ale F.P.C. „Exfactor-Grup" S.R.L. conform prevederilor art. 1998 Cod civil al RM, invocând că decesul soţului a survenit ca urmare a încălcării prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 80 din 09.02.2012. Însă, această hotărâre a fost elaborată în temeiul art. 6 din Legea securităţii şi sănătăţi în muncă nr. 186-XVI din 10 iulie 2008. Legea sus-numită, reglementează raporturile juridice ce ţin de instituirea de măsuri privind asigurarea securităţii şi sănătăţii lucrătorilor la locul de muncă, iar defunctul, în relaţiile cu F.P.C. „Exfactor-Grup" S.R.L. nu avea calitate de persoană angajată.

22. Consideră, că răspunderea delictuală a F.P.C. „Exfactor-Grup" S.R.L. pentru decesul defunctului nu poate fi antrenată ca rezultat al pretinsei încălcări de către companie a normelor privind securitatea şi sănătatea în muncă. Simplul fapt, că defunctul a decedat pe teritoriul şantierului F.P.C. „Exfactor-Grup" S.R.L. nu antrenează automat răspunderea delictuală.

23. Susţine, că în primul rând, F.P.C. „Exfactor-Grup" S.R.L. trebuie să fie recunoscut ca fiind vinovată de decesul defunctului, adică: acţiunile, inacţiunile,

omisiunile companiei trebuie să fie întreprinse cu vinovăţie faţă de defunct. De asemenea, acestea trebuie să fie întreprinse în mod ilicit.
24. Menţionează, că reclamanta, în cazul în care a fost intentat proces penal în legătură cu decesul defunctului, ca mijloc de apărare, este în drept să fie recunoscută ca parte civilă şi să depună o acţiune civilă în cadrul procesului penal, iar partea care va fi recunoscută prin sentinţă ca vinovată de decesul defunctului să fie obligată să compenseze prejudiciul patrimonial cauzat în mod ilicit, cu vinovăţie.
25. Intervenienţii accesorii Talmaci Igor şi Hmelenco Victorin în şedinţa de judecată nu s-au prezentat, fiind legal citaţi despre data, ora şi locul petrecerii şedinţei de judecată.
26. Martorul Cebotari Serghei în şedinţa de judecată a relatat circumstanţele în care a avut loc incidentul şi a confirmat faptul că defunctul Beşliu Anatolie a căzut în puţul liftului la timpul şi locul indicat în cererea de chemare în judecată.
27. Declaraţii similare a dat şi martorul Cebotari Tatiana, care a relatat cum s-au petrecut evenimentele la data de 22 octombrie 2023.

Aprecierea instanţei:
28. Audiind participanţii la proces, apreciind argumentele părţilor litigante întru susţinerea pretenţiilor formulate şi obiecţiile înaintate, ţinând cont de probatoriul administrat şi legislaţia pertinentă instanţa de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de Beşliu Evghenia către „Exfactor Grup” S.R.L., intervenienţi accesorii Talmaci Igor şi Hmelenco Victorin cu privire la încasarea despăgubirii pentru pierderea întreţinătorului, încasarea prejudiciului moral şi compensarea cheltuielilor de judecată, reieşind din următoarele considerente:
29. Potrivit prevederilor art. 20 din Constituţia Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitim.
30. În conformitate cu prevederile art. 5 alin.(1) Cod de Procedură Civilă al RM, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art.166 alin.(l)*

acelaşi cod, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.

31. Potrivit art. 6 Cod de Procedură Civilă al RM, statuează, *că instanţa judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligaţii, prin declararea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalităţi, prevăzute de lege.*

32. Conform art. 117 alin. (1) Cod de Procedură Civilă al RM, *probe în pricini civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe pentru justa soluţionare a pricinii.*

33. Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de Procedură Civilă al RM, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale.*

34. Conform art. 121 Cod de Procedură Civilă al RM, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

35. Potrivit dispoziţiilor art. 123 alin. (6) Cod de Procedură Civilă al RM, *faptele invocate de una din parţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.*

36. Instanţa judecătorească, conform art. 130 Cod de Procedură Civilă al RM, *apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

37. În conformitate cu art. 239 Cod de Procedură Civilă al RM, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată.*

38. Hotărârea întemeiată se bazează pe dovezile ce corespund cu cerinţele despre pertinenţa lor, adică care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

39. În conformitate cu art. 240 alin. (1), (3) Cod de Procedură Civilă al RM, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină*

circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

40. Potrivit art. 9 alin. (2) lit. f) Cod civil *drepturile şi obligaţiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.*

41. Conform art. 1998 alin. (1) Cod civil al RM, *cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.*

42. Acest principiu asigură că orice faptă care încalcă drepturile altora, prin acţiune sau omisiune, nu doar că va atrage răspunderea persoanei care a comis-o, dar şi obligaţia acesteia de a repara integral prejudiciul cauzat. În acest context, răspunderea pentru prejudiciul patrimonial şi moral sunt reglementate diferit, dar ambele vizează restabilirea echilibrului pentru persoana vătămată.

43. În conformitate cu prevederile art. 2028 alin. (1) Cod civil al RM, *în caz de vătămare a integrităţii corporale sau de altă vătămare a sănătăţii, autorul prejudiciului are obligaţia să compenseze persoanei vătămate salariul sau venitul ratat din cauza pierderii sau reducerii capacităţii de muncă, precum şi cheltuielile suportate în legătură cu vătămarea sănătăţii- de tratament, de alimentaţie suplimentară, de protezare, de îngrijire străină, de cumpărarea unui vehicul special, de reciclare profesională etc.*

44. Potrivit materialelor cauzei, se atestă, că la data de 23.10.2023, în urma unui accident petrecut pe şantierul situat pe strada Vasile Lupu nr. 28, mun. Chişinău, a decedat Beşliu Anatolie, cauza directă a decesului fiind hemoragie internă, iar cauza antecedentă – lezarea organelor interne, fiind constatate traume asociate a capului, toracelui şi abdomenului. *(f.d.28-29)*

45. Potrivit certificatului eliberat de I.P. „Agenţia Servicii Publice", bunul imobil cu nr. cadastral *****, amplasat pe adresa mun. Chişinău, str. Vasile Lupu 28, aparţine Firmei de producţie şi comerţ „Exfactor-Grup" S.R.L. *(f.d.59)*

46. Conform certificatului de căsătorie ***** din *****, Beşliu Anatolie se afla în relaţie de căsnicie cu Gherşcenco (Beşliu) Evghenia. *(f.d.30)*

47. În conformitate cu prevederile art. 2031 alin. (2) Cod civil al RM, *în cazul decesului persoanei ca urmare a vătămării grave a integrităţii corporale sau a altei vătămări a sănătăţii, dreptul la despăgubire pentru pierderea întreţinătorului*

îl au: a) persoanele inapte de muncă, care erau întreţinute de defunct sau care, la data decesului acestuia, aveau dreptul la întreţinere; b) copilul persoanei născut după decesul ei; c) unul dintre părinţii, soţul sau un alt membru al familiei defunctului, indiferent dacă este apt pentru muncă sau nu, care nu lucrează şi îngrijeşte de copiii, fraţii şi surorile care erau întreţinuţi de defunct şi care nu au împlinit vârsta de 14 ani sau care, deşi au împlinit o astfel de vârstă, au nevoie de îngrijire din cauza sănătăţii, conform avizului organelor medicale abilitate; d) persoanele care erau întreţinute de defunct şi care au devenit inapte pentru muncă pe parcursul a 5 ani de la decesul lui. Dreptul la despăgubire pentru pierderea întreţinătorului se recunoaşte: a) minorilor, până la împlinirea vârstei de 18 ani; b) elevilor şi studenţilor care au împlinit 18 ani, până la finalizarea studiilor (cu excepţia studiilor efectuate la secţia fără frecvenţă) în instituţii de învăţământ, dar cel mult până la împlinirea vârstei de 23 de ani; c) femeilor care au împlinit vârsta de 55 de ani şi bărbaţilor care au împlinit vârsta de 60 ani – pe viaţă; d) persoanelor cu dizabilităţi; e) unuia dintre părinţi, soţului sau unui alt membru al familiei defunctului, ce îngrijeşte de copiii, fraţii şi surorile care erau întreţinuţi de defunct, până la împlinirea vârstei de 14 ani sau până la îmbunătăţirea stării sănătăţii, confirmată prin aviz de organele medicale abilitate.

48. Din sensul normelor citate, instanţa de judecată explică că plata despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin vătămare a integrităţii corporale sau prin altă vătămare a sănătăţii ori prin deces, se efectuează de către persoana răspunzătoare de cauzarea prejudiciului, care, conform legii, este obligată să despăgubească, sub formă de prestaţii periodice, pe acei care aveau dreptul la întreţinere din partea victimei sau erau în întreţinerea de fapt a acesteia. Aceste despăgubiri trebuie acordate de la data decesului victimei.

49. Integritatea fizică a persoanei este un atribut esenţial şi un drept fundamental al persoanei, care în caz de orice vătămare corporală poate pretinde o compensaţie bănească sau de altă natură atât prin sistemul asigurărilor sociale, cât şi prin repararea prejudiciului cauzat prin vătămare a integrităţii corporale sau prin altă vătămare a sănătăţii ori prin deces de către persoanele vinovate.

50. Raporturile juridice privind repararea prejudiciului cauzat prin vătămare a integrităţii corporale sau prin altă vătămare a sănătăţii ori prin deces se consideră că au apărut la data la care sânt întrunite toate condiţiile răspunderii delictuale.

51. În vederea angajării răspunderii pentru prejudiciul cauzat prin vătămare a integrităţii corporale sau prin deces sunt necesare următoarele condiţii: -prejudiciu; fapta ilicită; -raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu, vinovăţia. Lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja şi în lipsa uneia sau unor condiţii.
52. Pentru ca răspunderea delictuală să fie angajată în cazuri de vătămare a integrităţii corporale sau de deces, trebuie să fie îndeplinite următoarele condiţii: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal între fapta ilicită şi prejudiciu, şi vinovăţia autorului. Lipsa oricărei dintre aceste condiţii exclude răspunderea. Aceste condiţii sunt esenţiale pentru a proteja drepturile persoanelor vătămate şi pentru a asigura o compensare adecvată a prejudiciilor suferite.
53. Instanţa subliniază, că răspunderea pentru prejudiciul cauzat prin vătămare a integrităţii corporale sau prin altă vătămare a sănătăţii este o răspundere delictuală, care trebuie să conţină în sine următoarele condiţii generale: -existenţa unei fapte ilicite, adică acţiune sau inacţiune care are ca rezultat încălcarea drepturilor subiective sau interesele legitime ale unei persoane; -existenţa unui prejudiciu care constă în rezultatul sau efectul negativ suferit de o persoană prin vătămare a integrităţii corporale sau prin altă vătămare a sănătăţii ori prin deces, datorită faptei ilicite săvârşite de o altă persoană sau ca urmare a daunei cauzate de un animal sau prin surparea construcţiei pentru care persoana este ţinută să răspundă; -legătura de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, adică prejudiciul cauzat sănătăţii să fie o consecinţă a faptei ilicite. Raportul cauzal între fapta ilicită a autorului prejudiciului şi vătămarea sănătăţii are ca urmare pierderea posibilităţii persoanei prejudiciate de a obţine venit; -existenţa vinovăţiei persoanei care a săvârşit fapta ilicită.
54. Totodată, caracterul ilicit al faptei săvârşite urmează a fi stabilit de către organele competente cu emiterea actelor corespunzătoare. În practică, stabilirea caracterului ilicit al unei fapte urmează să fie realizat de organele competente (instanţe judecătoreşti, procuratură, autorităţi de control, etc.) pe baza unui proces de cercetare care presupune analiza probelor şi emiterea unor acte oficiale care să ateste existenţa unei fapte ilegale. Stabilirea caracterului ilicit al faptei nu este un proces automat, ci unul complex, care presupune investigaţii temeinice şi emiterea de acte oficiale din partea organelor competente (autorităţi de control, poliţie,

procuratură, instanţă). Aceste acte trebuie să fie însoţite de o analiză detaliată a probelor şi reglementărilor legale, iar doar după evaluarea corectă a acestora poate fi considerată o faptă ca fiind ilicită, generând răspunderea juridică a persoanei care a comis-o.

55. La caz, reclamanta Beşliu Evghenia invocă existenţa vinovăţiei Firmei de producţie şi comerţ „Exfactor-Grup" S.R.L. în decesul soţului său Beşliu Anatolie, survenit pe şantierul construcţiei situate pe strada Vasile Lupu 28, mun. Chişinău.

56. În contextul prezentat, răspunderea delictuală nu se angajează automat doar pe baza faptului că o persoană care nu era angajat al companiei a decedat pe teritoriul unui şantier, chiar dacă aceasta ar fi putut încalcă norme legale referitoare la securitatea şi sănătatea în muncă.

57. Raportând prevederile legale la materialele anexate şi circumstanţele constatate, instanţa nu poate reţine argumentele părţii reclamante potrivit cărora Firma de producţie şi comerţ „Exfactor-Grup" S.R.L. se face responsabilă de repararea prejudiciului cauzat în urma decesului lui Beşliu Anatolie, în lipsa unui act de constatarea în care pârâta să figureze ca persoană vinovată în producerea accidentului şi pasibilă de a răspunde pentru consecinţele acestuia.

58. Astfel, instanţa reţine că la materialele cauzei nu au fost administrate probe care să confirme că fapta ilicită îi este imputabilă pârâtei Firma de producţie şi comerţ „Exfactor-Grup" S.R.L. Deci se deduce că, în speţă, nu au fost întrunite condiţiile necesare pentru angajarea răspunderii delictuale. Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii.

59. Prin urmare, instanţa ajunge la concluzia că cerinţa reclamantului privind încasarea cu titlu de despăgubire pentru pierderea întreţinătorului a sumei de 6219, 07 USD lunar, pe toată durata vieţii reclamantei, urmează a fi respinsă.

60. Totodată, cu privire la cerinţa reclamantei privind încasarea din contul pârâtei a restanţei la plata despăgubirii pentru pierderea întreţinătorului în favoarea reclamantei, formate pentru perioada 23.10.2023-data adoptării hotărârii judecătoreşti în prezenta cauză, în suma tuturor ratelor lunare neachitate, precum şi încasarea prejudiciului moral în sumă de 10000000 instanţa de judecată le consideră nefondate din considerentul, că sunt subsecvente primei pretenţii, iar

respingerea acesteia, ca fiind neîntemeiată, atrage inevitabil şi respingerea ca nefondate a pretenţiilor subsecvente.

61. Potrivit art. 2036 alin.(1) – (5) Cod civil al RM, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege. Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacţie echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacţie sau printr-o hotărîre judecătorească definitivă.*

62. Referitor la compensarea prejudiciului moral, instanţa la fel îl va respinge ca fiind neîntemeiat, fiind o pretenţie subsecventă primei solicitări. Este evident, că în cazul, în care instanţa a ajuns la concluzia, că pretenţia principală a reclamantei Beşliu Evghenia cu privire la încasarea despăgubirii pentru pierderea întreţinătorului, este neîntemeiată în esenţa sa, atunci şi pretenţiile subsecvente sunt, de asemenea neîntemeiate.

63. Referitor la argumentele reprezentantului reclamantei precum că decesul soţului reclamantei a survenit ca urmare a încălcării prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 80 din 09.02.2012 în speţă nu pot fi aplicate, or, această hotărâre a fost elaborată în temeiul art. 6 din Legea securităţii şi sănătăţi în muncă nr. 186-XVI din 10 iulie 2008. Legea sus-numită, reglementează raporturile juridice ce ţin de instituirea de măsuri privind asigurarea securităţii şi sănătăţii lucrătorilor la locul de muncă, iar defunctul Beşliu Anatolie nu s-a aflat în relaţii de muncă cu F.P.C. „Exfactor-Grup” S.R.L.

64. Ce ţine de pretenţia privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanţa reţine prevederile art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, care stipulează că, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză toate cheltuielile de judecată.
65. La caz, luând în consideraţie că cererea de chemare în judecată înaintată de reclamanta Beşliu Evghenia a fost respinsă, cheltuielile suportate de ultima în proces, nu urmează a fi compensate.
66. În sensul dezbaterii argumentelor invocate, instanţa de judecată consideră relevant avizul nr. 11 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, în care se menţionează că, obligaţia instanţelor de a-şi motiva hotărârile nu trebuie înţeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat în sprijinul unui mijloc de apărare ridicat. Întinderea acestei obligaţii poate varia in funcţie de natura hotărârii. În conformitate cu jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanţă, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea si redactarea sentinţelor şi hotărârilor în diferite state. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate.
67. Reieşind din cele sus menţionate, analizând înscrisurile nominalizate, în cumul cu argumentele părţilor, instanţa consideră necesar a respinge acţiunea înaintată de Beşliu Evghenia către „Exfactor Grup” S.R.L. cu privire la încasarea despăgubirii pentru pierderea întreţinătorului, încasarea prejudiciului moral şi compensarea cheltuielilor de judecată.
68. În conformitate cu prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă al RM, instanţa de judecată, -

h o t ă r ă ş t e :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Beşliu Evghenia către „Exfactor Grup” S.R.L., intervenienţi accesorii Talmaci Igor şi Hmelenco Victorin cu privire la încasarea despăgubirii pentru pierderea întreţinătorului, încasarea prejudiciului moral şi compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel în Chişinău în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul centru).

Preşedintele şedinţei,
judecător CRIGAN Dragoş